

Augustelingen / Aoûta's,

De echte augustelingen zijn miezerig kleine diertjes die zich verstoppen in het hoge gras en naar het schijnt de haricots verts en waarvan je enorme jeukende bulten krijgt. Nollie en onze Wolf zijn een ander soort augustelingen. Ze zijn op dezelfde dag jarig en worden samen 81 jaar op 11 augustus. Ter ere hiervan komt een deel van de familie een aantal dagen over. In de dagen voor de verjaardag wordt er druk geklust: Er worden takken gesleept, horren gemaakt, hooi gelost en er wordt ijverig gewied, gekookt, gelachen, gepraat, etc.

De dag zelf vieren we met vrienden en bekenden uit de buurt. Na een ontvangst met koffie en taart sturen we iedereen op puzzeltocht.

We hebben een puzzeltocht uitgezet waarbij er landhuizen en ouderwetse wasplaatsen moeten worden opgespoord in de Nièvre. We willen graag iedereen laten meegenieten van al het moois om ons heen.

We eindigen de tocht bij vrienden waar we van een lunch genieten met een glaasje cremant en de rest. Even lijkt het of we Wie is de Nol spelen. Moeders kijkt uit als Pieter Jan Hagens bij wie is de mol, wachtend op de deelnemers.

Na een boottocht eindigt de dag te Maubranche. Waar we weer eten en het glas heffen. Het is een heel geslaagde dag. Met een aantal geslaagde optredens ter lering en vermaak.

De nieuwe kippen doen het goed. Er wordt weer ijverig gelegd. Er is zelfs een kip bij die dubbeldooiers niet genoeg vindt en er drie dooiers in weet te proppen.

In het totaal hebben we nu weer 6 kipjes.

Even is deze maand onze veestapel uitgebreid met een kalf van buurman Henri. Ik heb het dier 2 x voor de dood weggehaald. Eerst een hersenvliesontsteking, daarna een verlamde poot agv klemzitten. Maar de derde keer is Hein me te snel af. Jammer genoeg overlijdt ze een dag na aankomst.

De gite is goed bezet in juli. En iedereen geniet van de rust en de landelijkheid. Er zijn er die echt alles proberen. In vloeiend Vlaams hoor ik dat de kleine een kaka van de kip heeft opgegeten.

We hebben nog meer mensen in de gite. Ze bezitten een huis in Ste Marie, maar omdat er een rat gepasseerd is besluiten ze de laatste 3 dagen van hun vakantie bij ons door te brengen. Misschien ga ik wel ratten fokken in de toekomst,

Half augustus is de Comice Rural met op zaterdag het concours de labour: dwz ploegwedstrijden. De jongste deelnemer in het veld is mijn buurjongen van 9 die op de tractor van opa deelneemt. De wat oudere jeugd vermaakt zich met een soort botsauto wedstrijden op ontmantelde combines. Erg logge dingen die volledig ongeschikt zijn om snel een parcours af te leggen en daardoor ontstaat er nogal wat materiaal pech.

Een kleine veetentoonstelling waarbij ik ook wat schapen lever. Het vee is niet direkt gewend aan al het publiek, maar al helemaal niet aan een ezel. Een enorme limousin stier neemt de benen na het horen van de balkende ezel. Even later gevolgd door een Salers koe. Terwijl moeders zich buiten de ring vermaakt neemt het kalf een bad in de drinkbak.

Op zondag hebben we het defilé met de praalwagens. Elk gehucht verzorgt zijn eigen wagen en het pronkstuk van de optocht is de wagen met de koningin. Dit is de dochter van een van onze assistentes met haar 2 kroonprinsessen.

Na 2 weken komt mijn auto eindelijk terug van de garage. Tijdens het maken van de puzzelrit begon de auto kuren te vertonen. De laatste testdag stonden we stil 2,5 km voor ons huis ter hoogte van de buren. De auto reed niet harder dan 20 km per uur en al knipperend zijn we thuis gekomen. Volgens het boekje mochten we nog wel rijden. Het hele elektrisch circuit bleek door kortsluiting “gegrild” te zijn. Weer veel jammer geld.

Ons ezeltje groeit voorspoedig en is duidelijk anders dan zijn grote zus. Hij oefent heus hengsten gedrag en het maakt hem daarbij niet uit aan wiens manenkam hij hangt te sjoeren. Zowel vader als moeder moeten het ontgelden. Pa vindt dat gesjor wel lollig, alleen als het te dol wordt grijpt moeder in.

We beginnen aan de pruimen oogst, alle 3 onze oude reine claudes hangen vol. We delen uit aan vrienden en bekenden. Degene die de bomen zo'n 20 jaar geleden gepoot heeft roept uit: "Ce n'est pas vrai". Want in de 18 jaar dat hij hier woonde hebben ze nooit wat geproduceerd! Verder hangen zowel de oude als de nieuwe Mirabel vol. Onze conference peer draagt vrucht terwijl ook deze pas 2 jaar staat. Het boomgaardje begint echt wat te worden! Een aantal dagen later na een flink windje willen we weer pruimen rapen en tot onze verbazing is er geen pruim meer te vinden. Niet in de bomen (waar er nog genoeg hingen), niet op de grond. Zelfs geen half vergane. Gewoon niets meer. Vermoedelijk hebben we toch een stel eekhoorns ergens zitten. Al zien we ze nooit. Want zo schoon opgeruimd krijgen we het maar zelden.

Verder hebben we in de moestuin nu weer pompoenen, suikermais en honingmeloenen. Onze hulp heeft onze fruittuin uitgebreid met een bananenboom. Die moet 's winters weliswaar ingepakt. Dan kan hij mooi bij mijn citroenbomen en pasgezaaide granaatappelbomen.

Het is hier al tijden kurkdroog. We zitten te springen om regen. Het weekend van de Comice regende het overal om ons heen. Behalve in St Saulge (gelukkig voor de optocht) en bij ons (jammer genoeg). Daardoor lijkt het al wat herfstig, een deel van de bomen laat al blad vallen.

Er loopt sinds kort weer een kudde koeien achter het huis. De strijd bij de SAFER is beslecht en we hebben nu dus nieuwe “buren”. Er is ook gehooïd en het land ziet er al beter uit. Er loopt een heel koppel charollais koeien en limousins. Regelmatig horen we een diep gebrom opstijgen uit de landerijen achter ons. Het duidt op l’amour dans le pré. Zo heet hier ook het programma boer zoekt vrouw.

Onze kleine Wolf krijgt een huwelijksaanzoek. We gaan er op in. Zij heet Debbie.

Het lijkt ons een aardig paar. De “trouwerij” vindt plaats op 29 augustus. Nu 9 weken afwachten. Debbie’s eigenaar komt tevens naar de schapen kijken en koopt een ram. Verder gaat er nog een koppel van 4 ooien verhuizen naar een collega B&B-er. Langzaam maar zeker begint de koppel zich wat te verspreiden. Degene die mijn uit Nederland meegenomen rammen heeft gekocht het eerste jaar, heeft van die kruising alle vrouwelijke dieren aangehouden. Omdat het zulke mooi ontwikkelde lammeren waren.

Op 23 augustus wordt het zonnestelsel weer in ere hersteld, de stroom kan uit en laat nu de zon dan maar weer haar best doen. Nu met een noodstroom voorziening zodat de tijdelijke stroomstoringen ondervangen worden en we hopelijk uit de problemen zijn. Gelukkig voor de mannen op het dak is het minder zonnig die dag.

Een paar dagen voor haar verjaardag heeft Nollie nachtelijk bezoek. Twee vliegende herten leveren slag op en rond haar bed. Het was even schrikken want zoiets gaat nooit geluidloos. En als je dan geen idee hebt wat het is. Heb je er een gevangen dan komt de 2^e dreigend op je af. Dankzij de nieuwe horren is ze nu verder gevrijwaard van ongewenst bezoek.

Eind van de maand komt er gelukkig wat regen. Voornamelijk ’s nachts en aan het eind van de dag. Wel hebben we daarbij een aantal dagen dat het erg drukkend is. We kunnen het goed gebruiken. De meeste boeren hebben al hun hooi en stro weer binnen. Er staan weer hele

kastelen van torens opgebouwd uit rollen stro. Na vier weken moet ik voor het eerst weer eens het gazon maaien.

Onze Hypomea doet het fantastisch: dit zijn 4 plantjes die zich om een bamboe paal hebben geslingerd:

Augustus zit er weer bijna op, tot de volgende keer.

Nol en Koos